

Μνήμες

Είναι γεγονός πλέον αναμφισβήτητο πως η ιστορία του ΕΜΠ, του πρώτου τεχνολογικού ιδρύματος της χώρας με διεθνή ακτινοβολία, είναι συνυφασμένη με την ιστορία του σύγχρονου ελληνικού κράτους και τους εθνικούς και κοινωνικούς αγώνες του Ελληνικού Έθνους.

Το ίδρυμα λειτούργησε πρώτη φορά το 1837 ως κυριακάτικο σχολείο τεχνικής εκπαίδευσης, για να μετεξελιχθεί σταδιακά σε σύγχρονο τεχνικό πανεπιστήμιο.

Η ιστορία του και η προσφορά του στο Έθνος έχει διασωθεί ως τις μέρες μας, μέσα από το πολύτιμο ιστορικό υλικό, τις έρευνες και τις μελέτες καθηγητών και ερευνητών, τα εικαστικά τεκμήρια και τη συλλογή πινάκων που βρίσκονταν εκτεθειμένοι στο κτίριο της παλαιάς πρυτανείας.

Τα έργα αυτά δοκιμάστηκαν και υπέστησαν σημαντικές φθορές κατά τη διάρκεια των βανδαλισμών και της πυρκαγιάς της 29ης Οκτωβρίου 1991. Σήμερα, όσα διασώθηκαν ή επιδέχονται αποκατάσταση της βλάβης τους, βρίσκονται σπιβαγμένα στις αποθήκες του ιδρύματος.

Η Πρυτανεία, ευαισθητοποιημένη και συνειδητοποιώντας όπως όλοι μας μετά τα θλιβερά γεγονότα του 1991, ότι αυτή η κληρονομιά που το Πολυτεχνείο έχει στην κατοχή του χάρις στη γενναιοδοξία των δημιουργών αυτών των σημαντικών έργων, δεν είναι απλώς μια εθνική περιουσία που οφείλει να φυλάσσει, αλλά αποτελεί περιουσία της κοινότητας του ΕΜΠ και της κοινωνίας γενικότερα, αποφάσισε τη δημιουργία Πινακοθήκης του ΕΜΠ στην οποία τα έργα αυτά θα βρουν τη θέση που τους αρμόζει.

Πράγματι, η Σύγκλητος στη συνεδρία της 2/7/93, όρισε επιτροπή αποτελούμενη από τον αντιπρύτανη Γ. Τσαμασφύρο, τον ομότιμο καθηγητή Α. Λαμέρα, τους καθηγητές του Τμήματος Αρχιτεκτόνων Δ. Ζήβα, Θ. Παπαδημητρίου και Β. Κανιάρη και τον επίκουρο καθηγητή του Τμήματος Αρχιτεκτόνων Σ. Σόρογκα, η οποία ανέλαβε να μελετήσει το θέμα της επανίδρυσης της Πινακοθήκης, τον τρόπο λειτουργίας της, τον εμπλουτισμό της με νέους πίνακες και τη συντήρηση των ήδη υπαρχόντων.

Με την Πινακοθήκη αυτή το ΕΜΠ ευελπιστεί να διασώσει τη πολιτιστική κληρονομιά που ταυτόχρονα αποτελεί και τεκμήριο της ιστορίας του, από της ιδρύσεώς του μέχρι σήμερα.

Ο εμπλουτισμός της Πινακοθήκης με νέα έργα, θα δώσει το πολιτιστικό στίγμα της νέας εποχής, την οποία φιλοδοξεί να εγκαινιάσει με αυτή την πρωτοβουλία του το ΕΜΠ.

Περιεχόμενα

Μνήμη

Στο τείχος αυτό του Πυρφόρου επιλέξαμε να προβάλουμε δύο σημαντικά έργα, τα οποία είναι από τα ελάχιστα που διασώθηκαν και αποκαταστάθηκαν με τη μέριμνα των ειδικών του ΕΜΠ.

Πρόκειται για πίνακες του Νικηφόρου Λύτρα (1832-1904), καθηγητή της «Ανωτέρας Ζωγραφικής» στο «Σχολείον των Καλών Τεχνών» από το 1866 έως το θάνατό του το 1904. Ο Ν. Λύτρας γεννήθηκε στον Πύργο της Τήνου, σπούδασε στο «Σχολείον των Τεχνών» κατά τα έτη 1850-1856, υπό τον Ρ. Τσεκάλη και τον Α. Θείριοιο, και εστάλη ως υπότροφος της ελληνικής κυβέρνησης το 1860 στο Μόναχο, όπου παρέμεινε έως το 1866. Ανέδειξε σειρά μαθητών που αργότερα διέπρεψαν ως καθηγητές της Σχολής, και άφησε σημαντικό

έργο στο οποίο συγκαταλέγονται και πολλές προσωπογραφίες. Το εξώφυλλο απεικονίζει τον Ι.Ν. Χατζηδάκι (1844-1914), καθηγητή Ανωτέρων Μαθηματικών στο Πανεπιστήμιο Αθηνών από 1884 έως το 1888, και στη συνέχεια καθηγητή Στοιχειώδους και Θεωρητικής Μηχανικής στο «Σχολείον των Βιομηχάνων Τεχνών» από το 1888 έως το θάνατό του.

Το άλλο έργο του Ν. Λύτρα που απεικονίζεται πιο πάνω, είναι η προσωπογραφία του Κυπάρισσου Στεφάνου (1857-1917), ο οποίος διετέλεσε καθηγητής Ανωτέρων Μαθηματικών στο «Σχολείον των Τεχνών» κατά τις περιόδους 1884-1886 και 1891-1916, ενώ παράλληλα ίδρυσε στην Αθήνα την Βιοτεχνική Εταιρεία και οργάνωσε τις Επαγγελματικές Σχολές της και την πρώτη Δημόσια Εμπορική Σχολή.